

FAKERESKEDELEM.

A faüzlet helyzete.

Puhafa.

(F.) A puhafaüzletben a régóta várt javulás még most sem következett be. A forgalom még mindig minimális, amennyiben a vidéki fakereskedelem a lehető legnagyobb tartózkodást tanúsítja, az ipari tevékenység sem élénkült meg, úgy hogy e részről sem támadt nagyobb kereslet. Mindazonáltal szakkörökben biznak abban, hogy az üzleti forgalom még ez év folyamán a rendes kerékvágásba tér vissza. A pénzpiacz tartós javulása lehetővé teszi az építési kölcsönök engedélyezését, ami a fafogyasztás emelkedésének egyik főfeltétele.

A puhafaüzletben uralkodó csöndet a fatermelők arra használták fel, hogy már régebben fennálló szervezetüket kiépipítsák és fejlesszék. Az erdélyi fatermelők az egyesülés keretében megalkotották a központi faeladási irodát, mely működését már megkezdte, míg a felsőmagyarországi fenyőfatermelők eladási irodája tárgyában most folynak a megbeszélések. A központi iroda átveszi a tagok egész termelését és elvégzi az áru értékesítését és ezzel uralja az egész piacot, amennyiben erdélyi fenyőfát mástól, mint a kartellirodától beszerezni nem lehet.

A vidéki fakereskedelem a központi irodával szemben foglalt állást. A saját, mint faiparos vevők érdekében követelik:

hogy az eddigi minőségi és méretbeosztások fentartassanak;
hogy a kereskedő szabadon megvásárlhassa azt az árut, melyet beszerezni kíván;

hogy a faárak évenként legfeljebb két ízben legyenek felemelhetők.

Az ellentétek elsimitása még most sem sikerült, daczára, hogy e tárgyban már hetek óta tanácskozásokat folytatnak.

Mint már jeleztem, a kereslet puhafában igen csekély, úgy hogy a raktelepeken jelentékeny készletek gyűltek össze. Az erdélyi fűrésztelepeken hozzávetőleges becslés szerint mintegy 30.000 waggon fűrészáru vár elszállításra, mely mennyiség az évi termelésnek majdnem a fele. Különösen a nagyobb czégek rendelkeznek nagy készletekkel, míg a kisebb termelők — tőkehiány következtében — árujukon úgy ahogy tuladtak. Miután a központi iroda

a faárakat felemelte, a készletekkel bíró termelők jól járnak, amennyiben árujukért jó árakat fognak elérni.

A fenyőfakivitell sem alakul kielégítő módon. Németország, valamint egyéb nyugateurópai vevőink maguk is küzdenek a gazdasági pangással, míg a Földközi-tenger mentén levő országokba irányuló és Románián átmenő fakivite ünk a román vasutakon uralkodó tarthatatlan állapotokat sinyli meg. A román vasutak ugyanis waggonhiány folytán képtelenek az erdélyi faszállítmányokat továbbítani, ami arra indította a kereskedelemügyi minisztert, hogy a Fiumén átmenő, külföldi piacokra szánt faküldemények tarifáját mérsékelje. Ez a mérséklés azonban oly csekély, hogy ezzel fakivitelünkön nincsen segítve.

Itt említendő meg, hogy a felsőmagyarországi faragottfatermelők értékesítő szövetkezetet létesítettek, melynek székhelye Miskolcson van. Hasonló mozgalom indult meg az erdélyi faragottfatermelők körében is.

Keményfa.

Tölgy. Az építési üzlet szempontjából tekintetbe jövő cikkek helyzete kedvezőtlen, amennyiben e téren egyelőre csak csekély a kereslet. Különösen a parkétfriesek ára hanyatlott. Boulesokban csak csekély készletek állnak rendelkezésre, míg rönkfában jelentékeny készletek mellett csekély kereslet uralkodik. A butorasztalosság kedvezőtlen helyzete a fűrészáru értékesítését megnehezíti.

Kőrisfa aránylag élénk keresletnek örvend a sportcikkek, automobil- és repülőgépipar részéről.

Szilfa iránt alig mutatkozik érdeklődés.

Bükkfa. E cikk helyzete kedvező és a forgalom, bár valamivel a kartellárakon alul, de azért kielégítő árak mellett bonyolódik le. A bükkfűrészáru kereslete napról-napra emelkedik, amennyiben ezt a fanemet úgy a bel-, mint a külföldön általában fölkarolják. Kivételt csak a bükkfriesek képeznek, melyek kereslet hiánya folytán csak nehezen és olcsó áron értékesíthetők.

A *talpfaiület* a pangás jegyében áll. A Máv. szükségletének egyrésze régebbi kötésekkel fedezve van, úgy hogy a forgalom e cikkekben csak csekély. E téren 2—3 éven belül alig várható javulás.

A *hordófapiacson* csend uralkodik; a kereslet úgy a bel-, mint a külföld részéről minimális, az árak nyomottak. Ez okból

a hordófatermelést jelentékenyen redukálták; Magyarországon még sohasem termeltek oly kevés hordófát, mint a most folyó idényben.

A *tűzifaüzlet* helyzete az év elején a tartós nagy hideg folytán kedvező volt, most azonban némi tartózkodás észlelhető. A most létrejött kötések az olcsóbb nyári árjegyzés alapján jöttek létre. A tűzifatermelés különben sok bajjal küzd, melyet a tűzifatermelők egyesülése lesz hivatva megszüntetni.

Legközelebbi számunkban az összes fanemek piaczi árait fogjuk ismertetni.

A máramarosi tutajfaárverés

F. hó 3—5-én tartották meg Máramarosszigeten az évről-évre szokásos fenyőtutajfaárverést s ez alkalommal a máramarosszigeti erdőigazgatóság és bustaházai erdőhivatal összes fatermése, 289.000 m^3 fenyőépületfa került eladásra.

Az eladás módozataiban, illetve az árverési és szerződési feltételekben a kincstári adminisztráció ez évben az ügyletek gyorsabb lebonyolítása érdekében némi módosításokat vezetett be.

Az eddigi sok munkát és kivált időt igénylő külön szerződés-kötés helyett ez évben először alkalmaztattak a szerződést pótló árverési jegyzőkönyvek.

Mellőzte a kincstár azt az eddig szokásban volt eljárást is, hogy az egy vevő által ugyanazon értékesítési csoportból megvásárolt részletekre átlagos áremelési százalék kiszámításával egy szerződés kötettet, hanem ehelyett minden egyes részlet külön jegyzőkönyv s így egyuttal külön szerződés tárgyát is képezi, ami a leszámolások gyorsabb és könnyebb lebonyolítására fog vezetni.

Megváltozott az eddig alkalmazásban volt méretosztályozás is, amennyiben a vastagsági méretosztályok eddigi határai (12—25 *cm*, 26—30 *cm* és 31 *cm*-től feljebb) eltolattak s ehelyett a 12—20 *cm*, 21—25 *cm* és 26 *cm* és ezen felüli középátmérőjű faanyagok soroztattak egy-egy vastagsági méretosztályba.

Ez az osztályozás különben az ez év folyamán megtartott összes kincstári fenyőfaárveréseknél alkalmazást nyert, úgy hogy a még

érvényben álló régebbi keletű szerződések lejárta után a vastagság méretnosztályozás az összes kincstári fenyőfaeladásoknál azonos lesz.

Az eddig divott három hosszúsági méretnosztály (11 *m* hosszúig, 11·2—17 *m*-ig és 17·2 *m*-nél hosszabb) helyett két árostenály került alkalmazásba és pedig 4—12 *m*-ig és 12 *m*-nél hosszabb anyagokra, ezenkívül a 4 *m*-nél rövidebb anyagokra, a vastagságra való tekintet nélkül külön ártétel lett megállapítva, ezenkívül a hosszúsági méretnkülönbségek az eddigi 20 *cm* helyett 10 *cm*-ben állapítottak meg, amely módozatok, illetve méretnosztályozás nagyobb része az ez évben megtartott többi kincstári fenyőfaárverésnél is alkalmazást nyert.

Végül ez évben 27.000 *m*³ elkülönített vékonyfa bocsátatott külön értékesítés alá a múlt évi 8000 *m*³-rel szemben.

Az árverésen 266.000 *m*³ faanyag talált vevőre s az egyes részleteknél 2—8·6⁰/o áremelkedés éretett el.

Az elért átlagos ártételek a vékony (12—22 *cm* középátmérőjű) fánál (a rakpartokon) 18 K, a méretnosztályozás, illetve elkülönítés nélkül árverésre bocsátott fánál 20 K 30 fillér.

A legmagasabb értékosztálynál elért legkedvezőbb árajánlat 21 K 26 fillér.

Az elért eredmény — a méretezésben beállott változások figyelembevételével — néhány ⁰/o-kal alatta marad a múlt évinek, ami azonban a még mindig tartó pénzválságon kívül arra vezethető vissza, hogy a múlt évi árviz a tiszamenti fakereskedőknek igen jelentékeny károkat okozott s ugyanezért elég jelentékeny múlt évi készlet maradt feldolgozatlanul és részben leszállítatlanul vissza. Ez a körülmény — kivált a kisebb czégeket — nagyon tartózkodókká tette.

Végül rá kell hogy mutassak az Erdészeti Lapok múlt számában közölt fakereskedelmi tudósítás utolsó fejezetében foglalt téves kitételre, hogy a líptóujvári főerdőhivatal kerületében ez évben először alkalmazott kisebb részletekben való eladás nem vezetett eredményre.

A mintegy 100.000 *m*³-re tehető, eddig egy tömegben értékesített fatömeg — az alárendeltebb minőségű választékokon kívül — közel 60 csoportban került értékesítés alá s mintegy 23.000 *m*³ kivételével a kikiáltási árakon felül talált vevőre, jórészen jelentékeny áremeléssel. Ez tehát nem nevezhető eredménytelenségnek, annál kevésbbé, mert a még el nem adott fa értékesítésére is teljesen biztosítottnak tekinthető.

Biró Z.